D•N
21/1 1951

Remissdebattens obesvarade frågor

Även själva budgetdiskussionen, som alltid är remissdebattens kärna — fastän det som på fredagen kan vara en stor aktuell fråga som träder i förgrunden —, blev alldeles som den stateregering den handlade om i stor försträckning ett klarläggande av frågeställningar, medan svaren på de ställda frågorna får anstå till senare under riksdagen. I några fall berordeltta på världsläget hotfulla ögonblick. På områden där man äter vet hur stora statsutgifter som tvingat sig fram är det svårt att på förhand reglera i penningskåpkaffningen och begära dess inverkan på i samhällsekonomin. Men i andra stycken förstärkte finansministerns försvar mot kritiken intrycket från hans budgetmotivering att både han och hans kolleger kommit för sent i gång och haft för svårt att bestämma sig för vad de skulle föreslå. Till den gruppen hör inte minst redovisningen av de Wärnska sparförslagens vidare behandling. Det är gott och väl att hr Skäld uppriktigt tackade sin från näringslivet tillkallade rådgivare för den värdefulla psykologiska hjälpen att hålla nere nya anslagskrav, men det behövs också snart besked om vad regeringen vill eller inte vill i fråga om ståndningen bland hittillsvarande anslag. Den uppfyllningen både bort komma före motionsfloden. Nu är det åtminstone nödvändigt att den föreligger före utskottsarbetets avgörande skede.

En mera oegentligt är det att hr Skölds hittills enda nya pålaga för året, investeringsskatten, inte ens i remissdebatten kunde få några bestämda konturer. Olägenheten härav är så mycket större som skatten enligt hr Skölds antydningar i viss utsträckning läggs så att den avhåller från reservbildning och ger sin avkastning genom framtagning av större företagsvinster. Det är då rimligt att förslagsändringarna får veta finansministerns avsikter i god tid innan de är skyldiga att deklarera fjolårets inkomster. Dessutom intar denna skatt enligt hr Skölds egen tillkännagivna uppfattning en central plats i hans system av åtgärder till penningvärdets skydd. Han gjorde gällande att om han lyckas tillräckligt hårt beskära det totala budgetunderskottet, så är det egentligen från investeringssidan som en prisuppdrivande och köpkraftsökande efterfrågan kan väntas, och hans kompletterande till investeringsskatten blev därför ännu mer skärpta krav på bankernas kassareserver. Här uppstår emellertid frågan hur staten själv ställer sig till en sådan inknappning av kreditutrymmet. Bankernas utlåning är i princip kortfristig. Om staten tvingar dem att begränsa den, måste deras reaktion bli att gallra i sina engagemang och att ta ställning till den stigande räntetendens som ovillkorligen följer med hård kreditåtstramning. Skulle då riksbanken och statens nya affärsbank se som sin uppgift att hålla räntan nere och kreditbehovet fyllt, är det inte lätt att förstå, meningen med inskridanden mot de andra affärsbankernas utlåning.

Man noterar emellertid att hr Skölds lägräntepregram inte inrymmer någon ny fastläggning av räntesatsen, vilket han utnyttjade vägrade. Han vill i stället hålla räntan nere genom att minska efterfrågan på kredit. Därför skall investeringsbegränsningen komplementeras genom att trycka med statens låganebehov. Finansministerns svar på kritiken mot riksbankens återupptagna skattkammarrifinansiering och obligationsköp tycktes tillfredsställa anmärkarna, som ingenting hade att invända mot marknadsoperationer i båda riktningarna, blott inte resultatet blir påspädning av riksbankens obligationsportfölj. Men anspråken på bankens återhållsamhet att skapa ny köpkraft får nog ställas högre än finansministern gjorde. Han tog som ett matematiskt faktum uppgiften i riksbankens årsberättelse att den blott ökat marknadens likviditet med 175 miljoner utan att bry sig om att samma räknemetod kommit till användning som den med vilken banken på sin tid försvarade miljardköpen av obligationer.

Hr Skölds finansiella huvudlinje i försvaret för penningvärdet är emellertid att hålla budgeten stark. Polkpartiledaren hr Ohlin var härvid benägen att taxera styrkan ännu högre än finansministern själv, men tar man hänsyn till att båda vill skydda penningvärdet vid så låg räntekostnad som möjligt, blir det naturligtvis sökrast att med hr Sköld försöka stänga ute alla låneanspråk även när de avser kapitalanskaffning och när de skall gälda statens skuld till sig själv för gamla skatteinkomster som fått annan användning än i anslagsrubrikerna. Däremot kan man med tillämpning av hr Skölds egna sunda budgetregler fråga om hans förslag är tillräckligt starkt, om de ännu icke framtagna besparingar ur det Wärnska schemat, som kan väntas senare, jämte de inkomstökningar som bland annat kan påräknas genom beskattning av den blivande nya lönenivån räcker till att täcka inte bara de utgiftsökningar som finansministern förutser, utan också dem som han på remissdebattstadiet ville värja sig mot. Även med beaktande av hrr Skölds och Sandlers från olika utgångspunkter samfällda omdöme att de militära materielanskaffningar som betyder mest just nu är de som kan köpas eller tillverkas de närmaste månaderna, blir man rädd att finansministerns riktiga slutsats att riksdagen eventuellt måste skaffa mer inkomster än den han själv föreslagit i första omgången. Och det blir ingen annan än hr Sköld som i så fall får ärebetet att i sina engagemang och att ta ställning till den stigande räntetendens som ovillkorligen följer med hård kreditåtstramning. Skulle då riksbanken och statens nya affärsbank se som sin uppgift att hålla räntan nere och kreditbehovet fyllt, är det inte lätt att förstå, meningen med inskridanden mot de andra affärsbankernas utlåning.

Man noterar emellertid att hr Skölds lägräntepregram inte inrymmer någon ny fastläggning av räntesatsen, vilket han utnyttjade vägrade. Han vill i stället hålla räntan nere genom att minska efterfrågan på kredit. Därför skall investeringsbegränsningen komplementeras genom att trycka med statens lånebehov. Finansministerns svar på kritiken mot riksbankens återupptagna skattkammarrifinansiering och obligationsköp tycktes tillfredsställa anmärkarna, som ingenting hade att invända mot marknadsoperationer i båda riktningarna, blott inte resultatet blir påspädning av riksbankens obligationsportfölj. Men anspråken på bankens återhållsamhet att skapa ny köpkraft får nog ställas högre än finansministern gjorde. Han tog som ett matematiskt faktum uppgiften i riksbankens årsberättelse att den blott ökat marknadens likviditet med 175 miljoner utan att bry sig om att samma räknemetod kommit till användning som den med vilken banken på sin tid försvarade miljardköpen av obligationer.

Hr Skölds finansiella huvudlinje i försvaret för penningvärdet är emellertid att hålla budgeten stark. Polkpartiledaren hr Ohlin var härvid benägen att taxera styrkan ännu högre än finansministern själv, men tar man hänsyn till att båda vill skydda penningvärdet vid så låg räntekostnad som möjligt, blir det naturligtvis sökrast att med hr Sköld försöka stänga ute alla låneanspråk även när de avser kapitalanskaffning och när de skall gälda statens skuld till sig själv för gamla skatteinkomster som fått annan användning än i anslagsrubrikerna. Däremot kan man med tillämpning av hr Skölds egna sunda budgetregler fråga om hans förslag är tillräckligt starkt, om de ännu icke framtagna besparingar ur det Wärnska schemat, som kan väntas senare, jämte de inkomstökningar som bland annat kan påräknas genom beskattning av den blivande nya lönenivån räcker till att täcka inte bara de utgiftsökningar som finansministern förutser, utan också dem som han på remissdebattstadiet ville värja sig mot.

På förekommen anledning meddelas:

priset på Wasabröd har icke höjts och kommer ej att höjas t.v.

WASA SPISBRÖDSFABRIKER

Reselättnader i Norden

Reseutbytet mellan de nordiska länderna har efter kriget haft i huvudsak besvärligheter att dras med. Försöksinsatsiget har gjort att valutarestriktionerna tidvis upprätthållits mycket strängt, vilket särskilt försvårat danskars och norrmäns åresa till vårt land. Senare något har tillkaka är det bättre i det avseendet, men fortfarande är gränserna för valutatilldelningen rätt snåva åtminstone då det gäller resor mellan vissa av länderna. Härtill kommer irriterande schersstämmelser, som t. ex. gör det omöjligt för norska transitoresenärer att betala i svenska restaurangvagnar med sitt eget lands valuta. Den dubbla tullbehandlingen vid gränserna förefaller säkert mindre resenärer onödigt krånglig liksom kravet på pass vid resa mellan länderna.

Tid efter annan har förhållandena påtalats utan att det egentligen blivit någon ordentlig upprövning bland de många detaljbesvär och irritationsmoment som skapar friktion vid utbytet. Hr Edbergs förslag — framfört i en riksdagsmotion — att söka få till stånd en internordisk kommitté för att få slut på krånglet och skapa möjligheter för ett friare umgänge är därför en rätlig tanke. Den har också väckt resonans både i Danmark och Norge, där framstående parlamentariker hvar att föra fram den motionsvägen. Som samarbetsuppgift kanske förslaget inte synes alltför märkvärdigt mot bakgrund av de stora projekt som, vi delvis förfytt oss på, men motionärerna har rätt i att här är en begränsad konkret uppgift, vars lösning skulle få en gynnsam psykologisk effekt vid sidan om det praktiska värdet.

Professuren i statskunskap

vid Lunds universitet har sökts av fyra docenter, vilka alla förklarats kompetenta. De tre sakkunniga utlåtanden ger docent Westerståhl den bästa poängsiffran; professor Hessler har satt honom i första rummet, professorerna Heckscher och Lagerroth i det andra. Docent Stjernquist har fått en första, en andra och en tredje placering, docent Thermaenius en första och två tredje placeringar. Trots detta har av humanistiska sektionens medlemmar tretton satt Stjernquist och tio Thermaenius i första rummet, medan ingen enda antagit på den enligt sakkunnigutredningen mest meriterade sökanden; flertalet sektionsledamotmar har rent av placerat Westerståhl först i tredje rummet. Resultatet måste för den utomstående te sig förbluffande. Förklaringen är emellertid lika enkel som oroande; Stjernquist är docent i Lund, Thermaenius har under många år tidigare tjänstgjort som docent i Lund Westerståhl är visserligen förtroffliga meriter, men inga meriter från Lund. Tydligen har den nuvarande och den förutvarande Lundadocenten fått starkt stöd av vissa professorer, och genom denna "partibildning" har Westerståhl ställts utanför. Utan att ta ställning till kompetensfrågan kan man konstatera att de lokala synpunkter — eller rättare sympatier — som stundom gör sig gällande vid professorsutlåtanden i detta fall kommit att dominera på ett exceptionellt påtagligt sätt.

PRESSGRANNAR

Remissdebatten kommenteras tämligen samstämmigt i pressen; den omfattande, en ansvarsmedvetande stämningen i riksdagen ger eko.

Morgon-Tidningen (s):

Statsministern, som också var på sitt bästa humör och sorgfälligt bemödade sig att återgälla oppositionens vänlighet, fick en påtaglig skärpa i tonen då han tillbakavisande angreppen mot utrikesministern, speciellt i den mån angreppen tagit sig uttrycket att hr Undéns hållning till det aktuella Kina-problemet skulle vara blottad på moraliska motiv. I det repliskifte som här följde fanns det alla möjligheter att få i gång en blossande tvista om vem som varit mest skuld till att vänskapen så fort måste ta slut. Publiken satt med tindrande ögon runt arenan och väntade att nu kommer något att hända. Men oppositionen var som den en gång så berömde tjuren Ferdinand. Den vägrade definitivt att låta rota sig.

Måtte nu friden vara.

Försvaret för försvarsministern lämnar regeringsorganet Klokt därhän — liksom hr Wigforss ansträngningar i utrikesfrågan.

Svenska Dagbladet (h) har däremot fått sig vid motsättningen mellan det Wigforskska uppträdandet och regeringens tydliga önskan att hålla olika vägar öppna:

Regeringen måste emellertid uppfatta den handske, som kastats av herr Wigforss. På aftonen upprädde också utrikesministet Undén, som utan omsvep konstaterade, att regeringen självfallet ogillade, att det nya Kina griper till våld i stället för att på förhandlingens väg söka bäseda sina legitima intressen i Korea. Den omständigheten att Peckingregeringen icke mottagits i FN och därför icke heller vore bunden av dess regler kunde omöjligen ursäkta att våld tillgripits. Härmed har herr Undén träffe allt folket bränmärkt Kommunistkina som angripare. Man skulle tycka att konsekvensen då fordrade att detta upprepades inom FN.

Aftontidningen (s) betonar möjligheterna att nå samförstånd i angripar-frågan:

Hr Ohlin ansåg sig t. o. m. kunna uttrycka en svag förhoppning om möjligheten att i frågan om korvprobiemet nå fram till en enig ståndpunkt. Det betonades också från regeringssidan att frågan ännu befann sig under prövning. Hur viktigt det är att Sverige utåt kan stå enigt, trots alla våra inre meningsskiljaktigheter, behöver knappast betonas.

Svenska Morgonbladet (fp) ger sig in på sakfrågorna i utrikesdiskussionen:

I sitt anförande i andra kammaren kom statsministern in på Svenska Morgonbladets ställningstagande, som icke tillfredsställde honom. Detta är bekräftat, men tyvärr kan vi icke hjälpa den saken. Vårt ställningstagande är icke fotat på några partipolitiska skäl utan grundar sig på en djup övertygelse, att Sverige här är inne på fel väg, som kan få de mest olyckliga utrikespolitiska följder. Hr Wigforss undrade, om vi icke "har demokratisk rätt att säga ut vår mening, även om den inte överensstämmer med amerikanernas". Jo, naturligtvis! Frågan är bara, om inte i ett annat läge, där Sverige är hotat eller kanske redan anfallet, Amerika och andra demokratiska stater har samma rätt att ställa sig likgiltiga. Vi kan tolera oss på ett sätt, som blir en isolering till döds.

Även Stockholms-Tidningen (fp) finner ett nej i angripar-frågan skadligt:

När folkpartiets och högerns ledare i båda kamrarna avsatot från att aktualisera denna fråga, skedde det i den varma förhoppningen att nationer med intresen till sjöss på senare tid med stor kraft sörjt för anskaffningen av de speciella fartyg vilka kräva för att komma till rätta med moderna ubåtar. Härför behöva för vår del specialutrustade fartyg, till storleksordningen närmast liknande våra s. k. kustjagare. Med hänsyn till att våra två äldsta fartyg av denna typ utgår ur linjeflottan även 1955 och 1956, har chefen för marinen föreslagit att beslut nu meddeles om byggande av t v å u b å t s j a k t f a r t y g. Ett ingeskjutande av denna fråga skulle avsevärt minska flottans förmåga att utföra de uppgifter som kan komma att påvila den vid krig.

Konsekvens för vår del av denna fartygstyper ligger enligt 1949 års priser vid omkring 41 miljoner för jagaren och 11 miljoner för ubåtsjaktfartyget.

Departementschefen anför emellertid i statsverkspropositionen att han i likhet med vad fallet var förregående år icke kan tillstyrka, att beslut nu fattas om nybyggnad av vare sig ytterligare jagare eller ubåtsjaktfartyg.

Den svenska flottan har genom den senaste tidens militärpolitiska utvecklingen kring Östersjön fått väsentligt vidgade uppgifter. Den sovjetiska baseringsfrågan lämga Polens och Nordtyskiands kuster medför ett avsevärt ökat hot mot våra sydligs och sydöstra landsländer. Utvecklarna för en rysk ockupation av Danmark och därmed upprinkande av kontroll över Bälten ställer även vår västra kust och vår livsviktiga götkoppert från västar i farozonen. Det ryska ubåtsvapnets utbyggnad och de nya ubåtstypernas ökade effektivitet medför större risker såväl för våra övigofartyg som för vår handelsflott länge kusterna. Den sovjetiska övervattenflottan genomgår f. n. en kraftig utveckling: bl. a. kommer antalet kryssare inom de närmaste åren att fördubbias till en total styrka av 12—14 enheter, större och kraftigare än våra egna två moderna kryssare av typ "Tre Kronor". Dessa förhållanden borde i sig självt motivera en f ö r t ä r k h i n g av vårt rörliga sjöförsvar med i första hand jagare, av vilket

ståndigheten att Pekingregeringen icke mottagits i FN och därför icke heller vore bunden av dess regler kunde omöjligen ursäkta att våld tillgripits. Härmed har herr Undén träffe allt folket bränmärkt Kommunistkina som angripare. Man skulle tycka att konsekvensen då fordrade att detta upprepades inom FN.

Aftontidningen (s) betonar möjligheterna att nå samförstånd i angripar-frågan:

Hr Ohlin ansåg sig t. o. m. kunna uttrycka en svag förhoppning om möjligheten att i frågan om korvprobiemet nå fram till en enig ståndpunkt. Det betonades också från regeringssidan att frågan ännu befann sig under prövning. Hur viktigt det är att Sverige utåt kan stå enigt, trots alla våra inre meningsskiljaktigheter, behöver knappast betonas.

Svenska Morgonbladet (fp) ger sig in på sakfrågorna i utrikesdiskussionen:

I sitt anförande i andra kammaren kom statsministern in på Svenska Morgonbladets ställningstagande, som icke tillfredsställde honom. Detta är bekräftat, men tyvärr kan vi icke hjälpa den saken. Vårt ställningstagande är icke fotat på några partipolitiska skäl utan grundar sig på en djup övertygelse, att Sverige här är inne på fel väg, som kan få de mest olyckliga utrikespolitiska följder. Hr Wigforss undrade, om vi icke "har demokratisk rätt att säga ut vår mening, även om den inte överensstämmer med amerikanernas". Jo, naturligtvis! Frågan är bara, om inte i ett annat läge, där Sverige är hotat eller kanske redan anfallet, Amerika och andra demokratiska stater har samma rätt att ställa sig likgiltiga. Vi kan tolera oss på ett sätt, som blir en isolering till döds.

Även Stockholms-Tidningen (fp) finner ett nej i angripar-frågan skadligt:

När folkpartiets och högerns ledare i båda kamrarna avsatot från att aktualisera denna fråga, skedde det i den varma förhoppningen att

Flottan och försvarsanslagen

Av Dagens Nyheters sjömilitäre medarbetare

Det världspolitiska läget har förändrat en rad västerländska stater till vidtu skyddsåtgärder för att stärka sina stridskrafter till sjöss. Kronskrigt har för alla klarsynta blivit en gåta. Tillbaka är det besvärliga läget med det avsevärt, men fortfarande är gränserna för valutatilldelningen rätt snäva åtminstone då det gäller resor mellan vissa av länderna. Härtill kommer irriterande schersstämmelser, som t. ex. gör det omöjligt för norska transitoresenärer att betala i svenska restaurangvagnar med sitt eget lands valuta. Den dubbla tullbehandlingen vid gränserna förefaller säkert mindre resenärer onödigt krånglig liksom kravet på pass vid resa mellan länderna.

Tid efter annan har förhållandena påtalats utan att det egentligen blivit någon ordentlig upprövning bland de många detaljbesvär och irritationsmoment som skapar friktion vid utbytet. Hr Edbergs förslag — framfört i en riksdagsmotion — att söka få till stånd en internordisk kommitté för att få slut på krånglet och skapa möjligheter för ett friare umgänge är därför en rätlig tanke. Den har också väckt resonans både i Danmark och Norge, där framstående parlamentariker hvar att föra fram den motionsvägen. Som samarbetsuppgift kanske förslaget inte synes alltför märkvärdigt mot bakgrund av de stora projekt som, vi delvis förfytt oss på, men motionärerna har rätt i att här är en begränsad konkret uppgift, vars lösning skulle få en gynnsam psykologisk effekt vid sidan om det praktiska värdet.

Professuren i statskunskap

vid Lunds universitet har sökts av fyra docenter, vilka alla förklarats kompetenta. De tre sakkunniga utlåtanden ger docent Westerståhl den bästa poängsiffran; professor Hessler har satt honom i första rummet, professorerna Heckscher och Lagerroth i det andra. Docent Stjernquist har fått en första, en andra och en tredje placering, docent Thermaenius en första och två tredje placeringar. Trots detta har av humanistiska sektionens medlemmar tretton satt Stjernquist och tio Thermaenius i första rummet, medan ingen enda antagit på den enligt sakkunnigutredningen mest meriterade sökanden; flertalet sektionsledamotmar har rent av placerat Westerståhl först i tredje rummet. Resultatet måste för den utomstående te sig förbluffande. Förklaringen är emellertid lika enkel som oroande; Stjernquist är docent i Lund, Thermaenius har under många år tidigare tjänstgjort som docent i Lund Westerståhl är visserligen förtroffliga meriter, men inga meriter från Lund. Tydligen har den nuvarande och den förutvarande Lundadocenten fått starkt stöd av vissa professorer, och genom denna "partibildning" har Westerståhl ställts utanför. Utan att ta ställning till kompetensfrågan kan man konstatera att de lokala synpunkter — eller rättare sympatier — som stundom gör sig gällande vid professorsutlåtanden i detta fall kommit att dominera på ett exceptionellt påtagligt sätt.

PRESSGRANNAR

Remissdebatten kommenteras tämligen samstämmigt i pressen; den omfattande, en ansvarsmedvetande stämningen i riksdagen ger eko.

Morgon-Tidningen (s):

Statsministern, som också var på sitt bästa humör och sorgfälligt bemödade sig att återgälla oppositionens vänlighet, fick en påtaglig skärpa i tonen då han tillbakavisande angreppen mot utrikesministern, speciellt i den mån angreppen tagit sig uttrycket att hr Undéns hållning till det aktuella Kina-problemet skulle vara blottad på moraliska motiv. I det repliskifte som här följde fanns det alla möjligheter att få i gång en blossande tvista om vem som varit mest skuld till att vänskapen så fort måste ta slut. Publiken satt med tindrande ögon runt arenan och väntade att nu kommer något att hända. Men oppositionen var som den en gång så berömde tjuren Ferdinand. Den vägrade definitivt att låta rota sig.

Måtte nu friden vara.

Försvaret för försvarsministern lämnar regeringsorganet Klokt därhän — liksom hr Wigforss ansträngningar i utrikesfrågan.

Svenska Dagbladet (h) har däremot fått sig vid motsättningen mellan det Wigforskska uppträdandet och regeringens tydliga önskan att hålla olika vägar öppna:

Regeringen måste emellertid uppfatta den handske, som kastats av herr Wigforss. På aftonen upprädde också utrikesministet Undén, som utan omsvep konstaterade, att regeringen självfallet ogillade, att det nya Kina griper till våld i stället för att på förhandlingens väg söka bäseda sina legitima intressen i Korea. Den omständigheten att Pekingregeringen icke mottagits i FN och därför icke heller vore bunden av dess regler kunde omöjligen ursäkta att våld tillgripits. Härmed har herr Undén träffe allt folket bränmärkt Kommunistkina som angripare. Man skulle tycka att konsekvensen då fordrade att detta upprepades inom FN.

Aftontidningen (s) betonar möjligheterna att nå samförstånd i angripar-frågan:

Hr Ohlin ansåg sig t. o. m. kunna uttrycka en svag förhoppning om möjligheten att i frågan om korvprobiemet nå fram till en enig ståndpunkt. Det betonades också från regeringssidan att frågan ännu befann sig under prövning. Hur viktigt det är att Sverige utåt kan stå enigt, trots alla våra inre meningsskiljaktigheter, behöver knappast betonas.

Svenska Morgonbladet (fp) ger sig in på sakfrågorna i utrikesdiskussionen:

I sitt anförande i andra kammaren kom statsministern in på Svenska Morgonbladets ställningstagande, som icke tillfredsställde honom. Detta är bekräftat, men tyvärr kan vi icke hjälpa den saken. Vårt ställningstagande är icke fotat på några partipolitiska skäl utan grundar sig på en djup övertygelse, att Sverige här är inne på fel väg, som kan få de mest olyckliga utrikespolitiska följder. Hr Wigforss undrade, om vi icke "har demokratisk rätt att säga ut vår mening, även om den inte överensstämmer med amerikanernas". Jo, naturligtvis! Frågan är bara, om inte i ett annat läge, där Sverige är hotat eller kanske redan anfallet, Amerika och andra demokratiska stater har samma rätt att ställa sig likgiltiga. Vi kan tolera oss på ett sätt, som blir en isolering till döds.

Även Stockholms-Tidningen (fp) finner ett nej i angripar-frågan skadligt:

När folkpartiets och högerns ledare i båda kamrarna avsatot från att aktualisera denna fråga, skedde det i den varma förhoppningen att

100% Nylon herrankelsockor

Ljusgrå Mörkgrå
Beige Brun
Marin Svart
Vinröd Grön

Roys 7,75 vackra strumpor

Stockholmska dolde dollar i knävärmare

Rädsla för stöld är ett av de två skäl en 68-årig Stockholmsfru angivit för att hon hade en del utländsk valuta undanstoppad i en knävärmare då hon skulle passera Malmötullen. Det andra skälet var att hon tänkte föra ut mer valuta än tillåtet, och för detta har hon en åtalat.

Kvinnan fastnade i tullen då hon var på väg till Italien för hufmonbyte. Hon blev visiterad och under sina strumpan och i en knävärmare hittade myndigheterna en bunt dollarsedlar. I hennes kappa hittade man både schweiziska och franska franc.

DAGENS NYHETER
TEGELBACKEN, STOCKHOLM 1
Telefon: 22 40 00
Telegramadress: Dagesheter, Postgiro: 1 1516 (för autosvar) nummer 1 1617 (för prenumeration)
Chefredaktör: Herbert Tingsten, Tryckfas sökrast. kl. 13.30—14.30)
Politisk huvudredaktör: Leif Ahlberg.
Redaktionschef och ansvarig utgivare: Sten Ardenius.
Dagens Nyheters Aktiebolag: Verkst. direktör: Stolpe Ardenius
PRENUMERATIONSPRISER
A Stockholmsupplagan
Månad ... 8:25 Kvartal .. 25:25
Halvår ... 50:— Helår ... 99:—
ANNONSPRISLISTA
daterad 1/1 1951 tillhandahålles på begäran.
Dagens Nyheters tryckeri, Stkhm.

Eftervård av villkorligt frigiven förhindras av lucka i bestämmelser

Det finns ett glapp i bestämmelserna, som kan orsaka skada full som det som skildrades i en artikel i gårdagsnumret. Här gälde det en man som varit straffad flera gånger, och det var påfallande att vid samtliga frihetstillfällen hade han varit mer eller mindre berusad. Både åklagare och försvarsadvokat kritiserade nu skarpt att vederbörande tiden eller efteråt hade något som helst gjorts i alkoholitvårdande syfte, trots att behovet av detta bl. a. kraftigt poängterats vid sinnesundersökningen.

Regeln är att vid alla straff om minst 6 månader återfäy den dömde friheten sedan 5/6 av straffet avtjänats. Lyder straffet på minst ett år kan han återfå friheten sedan 2/3 av straffet fullgjorts. Han får vad som kallas villkorlig frigivning. Under den tid som är kvar av straffet skall han stå under övervakning, men till skillnad från vad som gäller vid villkorlig dom kan han inte under denna tid i frihet kommenderas att exempelvis gå till alkoholistanstalt eller genomgå en avvänjningskur. Det är bara möjligt om han själv är med på saken.

— Detta är en svaghet i den nuvarande lagen, poängterar byråchefen för fartygsinsp vi nu kommit fram till en verklig ändamålsenlig och för våra förhållanden lämpad typ.

Det är därför orovåckande att de av chefen för marinen framlagda förslagen, som endast syftar till att upprätthålla vårt alltför försälja längarbetsstånd och att ligga en högre grund till vårt anstiubhtsvapen, icke uppfyglis i årets statsverkspropposition. Erfarenheten, ej minst från det senaste kriget, har visat det väsliga — och framför allt ekonomiska — i att uppskjuta ofrånkomliga nybyggnader till dess kriget knackar på dörren.

Icke heller de av chefen för marinen framlagda förslagen om anskaffning av ytterligare underhåll har ännu fått sin lösning. Man fick i hushållen klara sig med att hämta ved och smälta för att exempelvis koka potatis. Mjölkcentralen i Motala har ett eget vattenverk, och därifrån kördes vatten till sjukvårdsinrättningar och till de större hotellen i staden. I radion lästes på kvällen en uppmaning till invånarna att vara ytterst sparsamma med vattnet och att laktta försiktighet med eld, då det inte fanns tillräckligt med vatten för att släcka eldsvådor med.

Annons:
Stötta inte för mer än Ni har men Ni skall uppskatta den gamla goda kostymen, för den kan bli som ny igen hos Saltsjöbadstvätten. Ring 19 02 80.

Motala vattenlöst efter svår läcka

MOTALA, lördag.

TT. En kraftig läcka på huvudvattenledningen i Motala medförde att staden på lördagskvällen blev så gott som utan vatten.

Vid 17.20-tiden upptäckte vattningen sänder 800 meter från pumpverket vid Råsnäs strax utanför staden. Manskap från vattenverket måste stänga av, och ett par timmar senare var det slut på vattnet i de flesta hushållen i staden. Man satte genast i gång med reparation av skadan, men arbetet därmed beräknades inte vara klart förrän på söndagen.

Några brunnar att hämta vatten ur finns inte. Man fick i hushållen klara sig med att hämta ved och smälta för att exempelvis koka potatis. Mjölkcentralen i Motala har ett eget vattenverk, och därifrån kördes vatten till sjukvårdsinrättningar och till de större hotellen i staden. I radion lästes på kvällen en uppmaning till invånarna att vara ytterst sparsamma med vattnet och att laktta försiktighet med eld, då det inte fanns tillräckligt med vatten för att släcka eldsvådor med.

Varma fötter åt Slitvargarna

Barnen behöver varmt om fötterna den här årstiden. Denna helt fårskinnsfodrade barnstövel i brunt läder med kraftig rågummisula skyddar för både våta och kyla.

	24	25/27	28/30	31/33
	25:—	26:—	27:—	28:—
1 vitt skinn	22/24	25/27	28/30	31/33
	20:75	23:25	25:75	28:50

OBS! I LÄGA PRISERNA I VÅRA SKYLTFÖNSTER!

Om Ni bor utanför Stockholm, ring eller tillskriv oss, så sänder vi stövlarna mot postförskott!

Kembels
Hörnet Drottninggatan × Kungsgatan • Tel. 10 67 94, 20 55 10

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.